PROGRAMAREA CALCULATOARELOR

Andrei Patrascu andrei.patrascu@fmi.unibuc.ro

Secția Calculatoare si Tehnologia Informatiei, anul I, 2018-2019 Cursul 6

PROGRAMA CURSULUI

Introducere

- Algoritmi
- · Limbaje de programare.

Fundamentele limbajului C

- Introducere în limbajul C. Structura unui program C.
- Tipuri de date fundamentale. Variabile.
 Constante. Operatori. Expresii. Conversii.
- Tipuri derivate de date: tablouri, şiruri de caractere, structuri, uniuni, câmpuri de biţi, enumerări, pointeri
- Instrucțiuni de control
- Directive de preprocesare. Macrodefiniții.
- Funcții de citire/scriere.
- Etapele realizării unui program C.

Fișiere text

Funcții specifice de manipulare.

□ Funcții (1)

 Declarare şi definire. Apel. Metode de trasmitere a paramerilor. Pointeri la funcţii.

☐ Tablouri și pointeri

- Legătura dintre tablouri și pointeri
- Aritmetica pointerilor
- Alocarea dinamică a memoriei
- Clase de memorare

□ Şiruri de caractere

- Funcții specifice de manipulare.
- ☐ Fişiere binare
 - Funcții specifice de manipulare.
- Structuri de date complexe şi autoreferite
 - Definire şi utilizare

☐ Funcții (2)

- Funcții cu număr variabil de argumente.
- Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă.

CUPRINSUL CURSULUI DE AZI

1. Funcții de citire/scriere.

2. Fișiere: noțiuni generale

3. Fișiere text: funcții specifice de manipulare.

4. Funcții

FUNCȚIILE PRINTF ȘI SCANF

funcții de citire (scanf) și scriere (printf) cu formatare;

 formatarea specifică conversia datelor de la reprezentarea externă în reprezentarea internă (scanf) și invers (printf);

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier

FUNCȚIILE PRINTF ȘI SCANF

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier

Specificator de format	Reprezentare
%c	caracter
%s	șir de caractere
%d, %i	întreg în zecimal
%u	întreg în zecimal fără semn
%o	întreg în octal
% x	întreg în hexazecimal fără semn (litere mici)
%X	întreg în hexazecimal fără semn (litere mari)
%f	număr real în virgulă mobilă
%e, %E	notație științifică - o cifră la parte întreagă
%ld, %li, %lu, %lo, %lx	cu semnificațiile de mai sus, pentru întregi lungi
%p	pointer

FUNCȚIA PRINTF

- prototipul funcției:
- int printf(const char *format, argument1, argument2, ...); unde:
 - □ *format* este un şir de caractere ce defineşte textele şi formatele datelor care se scriu pe ecran
 - argument1, argument2,... sunt expresii. Valorile lor se scriu pe ecran conform specificatorilor de format prezenți în format

functia printf întoarce numărul de octeți transferați sau EOF (-1) în caz de eșec.

FUNCŢIA PRINTF

```
main.c 🔞
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
       int main(){
              char sir[10] = "Azi e joi";
              printf("Primul caracter din sirul \"%s\" este %c \n",sir,sir[0]);
              int x = 1234:
             printf("Reprezentare lui x in baza 10: x=%d\n",x);
  10
             printf("Reprezentare lui x in baza 8: x=%o\n",x);
  11
             printf("Reprezentare lui x in baza 16 (litere mici): x=%x\n",x);
  12
              printf("Reprezentare lui x in baza 16 (litere mari): x=%X\n",x);
  13
  14
              float y = 12.34;
 15
             printf("Reprezentare lui y ca numar real: y=%f\n",y);
 16
             printf("Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=%e\n",y);
  17
              printf("Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=%E\n".y);
  18
                           Primul caracter din sirul "Azi e joi" este A
 19
              return 0:
                           Reprezentare lui x in baza 10: x=1234
 20
                           Reprezentare lui x in baza 8: x=2322
  21
                           Reprezentare lui x in baza 16 (litere mici): x=4d2
                           Reprezentare lui x in baza 16 (litere mari): x=4D2
                           Reprezentare lui y ca numar real: y=12.340000
                           Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=1.234000e+01
                           Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=1.234000E+01
                           Process returned 0 (0x0)
                                                        execution time: 0.004 s
                           Press ENTER to continue.
```

FUNCȚIA PRINTF

exemplu:

```
main.c 🖸
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
       ☐ int main(){
             int a = printf("Ce zi e astazi: ");
             printf("\n a = %d \n",a);
  10
             a = printf("Alegeti DA sau NU. Optiunea dumneavoastra este: ");
  11
             printf("\n a = %d \n",a);
  12
  13
             return 0;
  14
 15
                                 Ce zi e astazi:
                                  a = 16
                                 Alegeti DA sau NU. Optiunea dumneavoastra este:
                                  a = 48
                                 Process returned 0 (0x0) execution time: 0.005 s
                                 Press ENTER to continue.
```

MODELATORI DE FORMAT

- mulţi specificatori de format pot accepta modelatori care modifică uşor semnificaţia lor:
 - alinierea la stânga
 - □ minim de mărime a câmpului
 - □ numărul de cifre zecimale

- modelatorul de format se află între semnul procent și codul pentru format:
 - caracterul '-' specifică aliniere la stânga;
 - șir de cifre zecimale specifică dimensiunea câmpului pentru afișare
 - □ caracterul '.' urmat de cifre specifică precizia reprezentării

MODELATORUL FLAGS

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier

flags	description					
-	Left-justify within the given field width; Right justification is the default (see width sub-specifier).					
	Forces to preceed the result with a plus or minus sign (+ or -) even for positive numbers. By default, only negative numbers are preceded with a - sign.					
(space)	ce) If no sign is going to be written, a blank space is inserted before the value.					
#	Used with o, x or x specifiers the value is preceded with 0, $0x$ or $0x$ respectively for values different than zero.					
	Used with a, A, e, E, f, F, g or G it forces the written output to contain a decimal point even if no more digits follow. By default, if no digits follow, no decimal point is written.					
0	Left-pads the number with zeroes (0) instead of spaces when padding is specified (see width subspecifier).					

MODELATORUL WIDTH

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier

width	description						
(number)	Minimum number of characters to be printed. If the value to be printed is shorter than this number, the result is padded with blank spaces. The value is not truncated even if the result is larger.						
*	The width is not specified in the format string, but as an additional integer value argument preceding the argument that has to be formatted.						

MODELATORUL PRECISION

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier

.precision	description					
.number	For integer specifiers (d, i, o, u, x, x): precision specifies the minimum number of digits to be written. If the value to be written is shorter than this number, the result is padded with leading zeros. The value is not truncated even if the result is longer. A precision of 0 means that no character is written for the value 0. For a, A, e, E, f and F specifiers: this is the number of digits to be printed after the decimal point (by default, this is 6). For g and G specifiers: This is the maximum number of significant digits to be printed. For s: this is the maximum number of characters to be printed. By default all characters are printed until the ending null character is encountered. If the period is specified without an explicit value for precision, 0 is assumed.					
*	The precision is not specified in the format string, but as an additional integer value argument preceding the argument that has to be formatted.					

MODELATORUL LENGTH

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier

	specifiers						
length	d i	uoxX	fFeEgGaA	C	s	p	n
(none)	int	unsigned int	double	int	char*	void*	int*
hh	signed char	unsigned char					signed char*
h	short int	unsigned short int					short int*
1	long int	unsigned long int		wint_t	wchar_t*		long int*
11	long long int	unsigned long long int					long long int*
j	intmax_t	uintmax_t					intmax_t*
2	size_t	size_t					size_t*
t	ptrdiff_t	ptrdiff_t					ptrdiff_t*
L			long double				

MODELATORI DE FORMAT PENTRU PRINTF

```
main.c 🔯
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
       □ int main(){
              double numar;
              numar = 10.1234;
 10
              printf("numar=%f\n", numar);
 11
              printf("numar=%10f\n",numar);
 12
              printf("numar=%012f\n", numar);
 13
 14
              printf("%.4f\n",123.1234567);
 15
              printf("%3.8d\n",1000);
 16
              printf("%10d\n",1000);
              printf("%-10d\n",1000);
 17
 18
              printf("%10.15s\n", "Acesta este un test simplu");
 19
 20
              return 0:
                                numar=10.123400
 21
                                numar= 10.123400
 22
                                numar=00010.123400
                                123,1235
                                00001000
                                       1000
                                1000
                                Acesta este un
                                Process returned 0 (0x0)
                                                               execution time : 0.004 s
                                Press ENTER to continue.
```

prototipul funcției:

int scanf(const char * format ,adresa1, adresa2, ...);

- format este un şir de caractere ce defineşte textele şi formatele datelor care se citesc de la tastatură
- adresa1, adresa2,... sunt adresele zonelor din memorie în care se păstrează datele citite după ce au fost convertite din reprezentarea lor externă în reprezentare internă.
- funcția scanf întoarce numărul de câmpuri citite si depuse la adresele din listă. Dacă nu s-a stocat nici o valoare, funcția întoarce 0.

- șirul de formatare (format) poate include următoarele elemente:
 - spaţiu alb: funcţia citeşte şi ignoră spaţiile albe (spaţiu, tab, linie nouă)
 înaintea următorului caracter diferit de spaţiu
 - caracter diferit de spaţiu, cu excepţia caracterului %: funcţia citeşte următorul caracter de la intrare şi îl compară cu caracterul specificat în şirul de formatare
 - dacă se potrivește, funcția are succes și trece mai departe la citirea următorului caracter din intrare
 - dacă nu se potrivește, funcția eșuează și lasă următoarele caractere din intrare nepreluate

□ exemplu:

```
main.c 🔞
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
  5
6
7
8
9
       ☐ int main(){
             int n,a;
             float m;
 10
             scanf("n=%d m=%f",&n,&m);
             printf("n=%d\nm=%f\n",n,m);
 11
 12
 13
             printf("n=");
                                     n=25 m=3.2
 14
             scanf("%d",&n);
                                     n=25
 15
                                     m=3.200000
 16
             printf("m=");
 17
             a = scanf("%f",&m);
                                     n=100
 18
             printf("a = %d \n",a); m=i37
 19
                                     a = 0
 20
             return 0;
 21
                                     Process returned 0 (0x0)
                                                                     execution time: 14.176 s
 22
                                     Press ENTER to continue.
```

□ exemplu:

```
int main()
       int a, b;
       char c;
       for(;;)
               printf("Introduceti 2 numere intregi\n");
               if(scanf("%d%d",&a,&b)==2)
                      break;
               else
                      while(c=getchar()!='\n' && c!=EOF);
       printf("am citit 2 numere: %d si %d\n",a,b);
       return 0;
                    Introduceti 2 numere intregi
                    3 a
                    Introduceti 2 numere intregi
                    4 2 3
                    am citit 2 numere: 4 si 2
```

CUPRINSUL CURSULUI DE AZI

1. Funcții de citire/scriere.

2. Fișiere: noțiuni generale

3. Fișiere text: funcții specifice de manipulare.

4. Funcții

FIŞIERE

fişier = şir de octeţi (colecţie de date) memorat pe suport extern (magnetic, optic) şi identificat printr-un nume.

- fișierele sunt entități ale sistemului de operare.
- operațiile cu fișiere se realizează de către sistemul de operare, compilatorul de C traduce funcțiile de acces la fișiere în apeluri ale funcțiilor de sistem; alte limbaje de programare fac același lucru;
- noțiunea de fișier este mai generală
- fișier = flux de date (stream) = transfer de informație binară (șir de octeți) de la o sursă spre o destinație:
 - citire: flux de la tastatură (sursă) către memoria internă (destinație)
 - afișare: flux de la memoria internă (sursă) către periferice (monitor, imprimantă)

Fluxuri care se deschid automat in program

- stdin (standard input) flux de intrare (citire).
 - asociat implicit cu tastatura.
- stdout (standard output) flux de ieșire (afișare).
 - asociat implicit cu ecranul.
- stderr (standard error) flux de ieșire (afișare) pentru erori.
 - asociat implicit cu ecranul.

FIŞIERE

- Tipuri de fișiere:
 - fişiere text: fiecare octet este interpretat drept caracter cu codul ASCII dat de octetul respectiv
 - organizare pe linii (\n are codul ASCII 10)
 - □ un fişier text în care scriem numărul întreg 123 ocupă trei octeți (codul ASCII pt 1, codul ASCII pt 2, codul ASCII pt 3)
 - □ fișiere binare: octeții nu sunt organizați în nici un fel
 - □ nu există noțiunea de linie
 - un fişier binar în care scriem numărul întreg 123 ocupă 4
 octeți (scrierea binară a lui 123 în baza 2 pentru un int)

FIȘIERE

□ fișiere text: octeții (caractere ASCII) sunt organizați pe linii. Caracterele terminatorii de linii sunt:

- Windows: CR + LF = '\r\n'
- □ un fișier text poate fi terminat printr-un caracter terminator de fișier (EOF = CTRL-Z). Acest terminator nu este obligatoriu. Sfârșitul unui fișier disc poate fi detectat și pe baza lungimii fișierului (număr de octeţi), memorată pe disc.

LUCRUL CU FIȘIERE

in biblioteca stdio.h este definită o structură **FILE**. Exemple:

```
typedef struct _iobuf
  char* _ptr;
                           typedef struct {
                                      level; /* fill/empty level of buffer */
                               int
  int _cnt;
                               unsigned flags; /* File status flags
  char* _base;
                                        fd; /* File descriptor
                               char
  int _flag;
                               unsigned char hold; /* Ungetc char if no buffer */
  int _file;
                                       bsize; /* Buffer size
                               int
                            unsigned char *buffer; /* Data transfer buffer */
  int _charbuf;
                            unsigned char *curp; /* Current active pointer */
  int bufsiz;
                               unsigned istemp; /* Temporary file indicator */
  char* _tmpfname;
                               short token; /* Used for validity checking */
} FILE;
                               FILE:
```

LUCRUL CU FIȘIERE

 declararea unui pointer la structura FILE = realizarea legaturii dintre nivelele logic (variabila fișier) și fizic (numele extern al fișierului) :

FILE * f;

Cererea de deschidere a unui fisier:

- Fisierul a putut fi deschis:
 - Pointer-ul la FILE nu este NULL;
 - Se prelucreaza fisierul si se inchide;
- Fisierul nu a putut fi deschis:
 - □ Pointer-ul la FILE este NULL;
 - Nu se poate continua cu prelucrarea;
 - Nu este necesara inchiderea ;

Exemplu FILE*

Untilled20.c

```
#include <stdio.h>
                                               C:\Users\traian\Documents\Untitled20.exe
#include <errno.h>
#include <string.h>
                                               Nu an putut deschide fisierul! Eroare: No such file or directory
#include <comio.h>
                                               Nr maxin fisiere deschise: 20
#define CLOSE FILE 1
void verify file(FILE* f)
    1f (f != NULL)
        printf("%p\n", f);
        if (CLOSE FILE)
            fclose(f);
    else
        printf("Nu am putut deschide fisierul! Eroare: %s\n", strerror(errno));
int main()
    FILE *f1, *f2;
   f1 - fopen("Untitled20.c", "r");
   verify file(f1);
   f1 = fopen("Untitled30.c", "r");
   verify file(fl);
   f2 = fopen("Untitled18.c", "r");
   verify file(f2);
   printf("Nr maxim fisiere deschise: %d\n", FOPEN MAX);
    getch();
```

LUCRUL CU FIȘIERE

- deschiderea unui fişier = stabilirea unui flux către acel fişier. Se realizează folosind funcția fopen:
- sintaxa

FILE *fopen(char *nume_fisier, char *mod_acces)

- nume_fisier = numele fisierului
- mod_acces= şir de 1-3 caractere ce indica tipul de acces :
 - citire "r", scriere "w", adăugare la sfârșitul fișierului "a";
 - "+" permite scrierea și citirea "r+", "w+", "a+";
 - □ t (implicit) sau b: specifică tipul de fișier (text sau binar).
- funcția fopen întoarce un pointer la o structura FILE sau în caz de eroare (fișierul nu se poate deschide) întoarce NULL.

LUCRUL CU FIȘIERE

Moduri de prelucrare a fișierelor text

Mod	Descriere						
r	Deschiderea fișierului pentru citire. Fișierul trebuie să existe!						
8	Crearea unui fișier pentru scriere. Dacă fișierul există, conținutul acestuia este șters în totalitate!						
а	Deshiderea sau crearea (dacă nu există) unui fișier pentru adăugarea de conținut numai la sfârșitul acestuia						
r+	Deschiderea unui fișier pentru actualizarea conținutului (citire și scriere). Fișierul trebuie să existe!						
W+	Deschiderea unui fișier pentru actualizarea conținutului (citire și scriere). Dacă fișierul există, conținutul acestuia este șters în totalitate!						
a+	Deschiderea unui fișier pentru citirea conținutului și adăugarea de conținut numai la sfârșitul acestuia. Dacă fișierul nu există, acesta este creat.						

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt","r+");
   char sir[5];
    if (q == NULL)
       printf("eroare!");
    fgets(sir, 5, g);
   printf("%s", sir);
    return 0;
                              fisier.txt ×
                                        abc
```

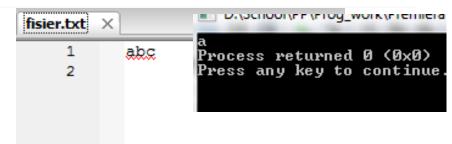
```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char sir[5];
    if (g == NULL)
       printf("eroare!");
    fgets(sir, 5, g);
    printf("%s", sir);
    return 0;
                              fisier.txt X
                                        abc
                              U:\School\PP\Proq_work\Premiera\Fisie
                              abc
                              Process returned 0 (0x0)
                              Press any key to continue.
```

```
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char c;
   if (q == NULL)
       printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
   c = fgetc(g);
   printf("%c",c);
    fputc('z',g);
    fflush(g);
    if (fclose(g)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
    return 0;
```

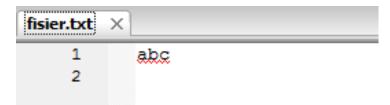
fisier.txt	×	
1	abc	
2		

```
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char c;
    if (q == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    c = fgetc(g);
    printf("%c",c);
    fputc('z',g);
    fflush(g);
    if (fclose(g)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
    return 0;
```

Rezultat: fisierul ramane neschimbat?!

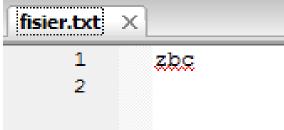


```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt","r+");
   char c;
   if (g == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
   c = fgetc(g);
   printf("%c",c);
   fclose(g);
   g = fopen ("fisier.txt", "r+");
   fputc('z',g);
   fflush(g);
   if (fclose(g)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
    return 0;
```



```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char c;
   if (g == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
   c = fgetc(g);
   printf("%c",c);
   fclose(g);
   g = fopen ("fisier.txt", "r+");
   fputc('z',g);
   fflush(g);
    if (fclose(q)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
    return 0;
```

Rezultat: suprascrierea primului caracter

Redeschiderea fisierului implica resetarea cursorului in punctul de inceput al fisierului!

- Adaugand un + dupa modificatorul de acces (e.g. w+,r+,a+), fisierul se deschide cu permisiuni de citire/scriere. Cu toate astea:
 - a) Dupa ce s-a citit din fisier, va trebui apelata o functie de pozitionare in fisier (fseek, fsetpos, rewind)
 - b) Dupa scriere, va trebui apelata fflush() sau o functie de pozitionare in fisier, inainte de a citi.

=> Ce facem daca dorim scrierea la pozitia curenta a cursorului?

=> Ce facem daca dorim scrierea la pozitia curenta a cursorului?

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
   char c;
   if (g == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    c = fgetc(g);
   printf("%c",c);
    fseek(g, 0, SEEK_CUR);
    fputc('z',g);
    fflush(g);
    if (fclose(g)!=0)
                                      fisier.txt
        printf("\n Probleme la inchie
                                                   abc
    return 0;
```

=> Ce facem daca dorim scrierea la pozitia curenta a cursorului?

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
   char c;
   if (g == NULL)
       printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
   c = fgetc(g);
   printf("%c",c);
                                     fisier.txt
   fseek(g, 0, SEEK CUR);
                                           1
                                                  abc
   fputc('z',g);
   fflush(g);
    if (fclose(g)!=0)
                                       fisier.txt X
       printf("\n Probleme la inchic
                                                     azc
    return 0;
   Schimbare caracter de la
   pozitia curenta!
```

- închiderea unui fişier = închiderea unui flux către acel fişier. Se realizează folosind funcția fclose:
- sintaxa

int *fclose(FILE *f)

- f = pointer la FILE care realizează legătura cu fișierul pe care vreau să-l închid
- fclose întoarce 0 dacă închiderea s-a efectuat cu succes și EOF în caz de eroare.
- □ Toate fișierele în care s-a scris trebuiesc închise (dacă se realizează doar citire, fisierul nu trebuie închis).
- tastatura şi imprimanta sunt considerate fişiere text. Ele nu trebuie deschise şi închise.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt", "w");
    int a;
    if (q == NULL)
        printf("Nu s-a putut deschide!");
    fputc('a',g);
   a = fclose(q);
   printf("%d",a);
    return 0:
```

□ exemplu:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
   FILE *g = fopen ("fisier.txt", "w");
    int a:
    if (g == NULL)
        printf("Nu s-a putut deschide!");
    fputc('a',g);
    a = fclose(q);
   printf("%d",a);
    return 0;
                   Process returned 0 (0x0)
                                               execution time
                   Press any key to continue.
```

- detectarea sfârșitului de fișier. Se poate realiza și folosind funcția feof(find end of file) :
- sintaxa

int feof(FILE *f)

- f = pointer la FILE corespunzătoare fișierului pe care îl prelucrez.
- funcția feof returnează 0 dacă nu s-a ajuns la sfârșitul fișierului la ultima operație de citire sau o valoare nenulă dacă s-a ajuns la sfârșitul fișierului.

Detectarea sfârşitului de fişier

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char c;
    if (q == NULL)
        printf("eroare!");
                                       fisier.txt
                                                  abc
    while (!feof(q))
        c = fgetc(g);
        printf("%c(%d) ",c,c);
    return 0:
```

Detectarea sfârşitului de fişier

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char c;
    if (g == NULL)
        printf("eroare!");
                                       fisier.txt
                                                  abc
    while (!feof(q))
        c = fgetc (---
                     7> b(98> c(99>
        printf("
                     cess returned 0 (0x0)
                                              execution time : 0.01
                  Press any key to continue.
    return 0:
```

CUPRINSUL CURSULUI DE AZI

1. Funcții de citire/scriere.

2. Fișiere: noțiuni generale

3. Fișiere text: funcții specifice de manipulare.

4. Funcții

- int fgetc(FILE *f) returneaza codul ASCII al caracterului citit din fișierul f.
 - □ dacă s-a ajuns la finalul fișierului sau a avut loc o eroare la citire întoarce EOF (= -1).

- int fputc(int c, FILE *f) scrie caracterul cu codul ASCII c în fișierul f.
 - □ întoarce EOF (= -1) în caz de eroare sau codul ASCII al caracterului scris în caz de succes.

```
#include <stdlib.h>
int main()
    char nume[30]="fisier copy.txt";
    FILE *f = fopen ("fisier.txt", "r");
    FILE *q = fopen (nume, "w");
    char c:
    if (a == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    while ((c = fqetc(f))!=EOF)
            fputc(c,q);
                                   fisier.txt X
    if ((fclose(f)!=0)||(fclose(
                                      1
                                           aasdsad
        printf("\n Probleme la i
    return 0:
```

```
#include <stdlib.h>
int main()
    char nume[30]="fisier copy.txt";
    FILE *f = fopen ("fisier.txt", "r");
    FILE *g = fopen (nume, "w");
    char c:
    if (a == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    while ((c = fgetc(f))!=EOF)
             fputc(c,q);
                                    fisier.txt X
    if ((fclose(f)!=0)||(fclose(
                                        1
                                            aasdsad
        printf("\n Probleme la i
                                    fisier copy.txt X
    return 0:
                                            aasdsad
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *f = fopen ("fisier.txt", "r");
    char c;
    if (f == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    while (!feof(f))
            { c = fgetc(f);
                printf("%c(%d) ",c,c);
    if (fclose(f)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
    return 0:
                               fisier.txt X
                                          Curs 6
                                          Program
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *f = fopen ("fisier.txt", "r");
    char c;
    if (f == NULL)
         printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    while (!feof(f))
                  c = fgetc(f);
                  printf("%c(%d fisier.txt
                                                Curs 6
                                                Program
    if (fclose(f)!=0)
         printf("\n Probleme 1
    return 0:
                              (67) u(117) r(114) s(115) (32) 6(54)
10) P(80) r(114) o(111) g(103) r(114) a(97) m(109)
                                                       execution time : 0.031 s
                             Process returned 0 (0x0)
                             Press any key to continue.
```

FUNCȚII DE CITIRE/SCRIERE LA NIVEL DE LINIE

- char* fgets(char *sir, int m, FILE *f)
 - citește maxim m-1 caractere sau până la '\n' și pune șirul de caractere în sir (adaugă la sfârșit '\0').
 - returnează adresa șirului citit.
 - dacă apare vreo eroare întoarce NULL.

- int fputs(char *sir, FILE *f)
 - scrie șirul sir în fișierul f, fără a pune '\n' la sfârșit.
 - □ întoarce numarul de caractere scrise, sau EOF in caz de eroare.

FUNCȚII DE CITIRE/SCRIERE LA NIVEL DE LINIE

```
#include <stdio.h>
#include <stdib.h>

int main()

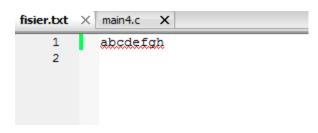
{
    FILE *g = fopen ("fisier.txt","r+");
        char sir[30];

    if (g == NULL)
            printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");

        fgets(sir,20,g);
        printf("%s",sir);

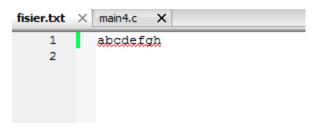
        if (fclose(g)!=0)
            printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");

        return 0;
    }
}
```


FUNCȚII DE CITIRE/SCRIERE LA NIVEL DF I INIF

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char sir[30];
    if (q == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    fgets(sir, 20, g);
    printf("%s", sir);
    if (fclose(q)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor abcdefgh
                                                           Process returned 0 (0x0)
Press any key to continue.
                                                                                       execution ti
    return 0:
```


FUNCȚII DE CITIRE/SCRIERE CU FORMAT

- int fscanf(FILE *f, char *format)
 - citește din fisierul f folosind un format (analog cu scanf)

- int fprintf(FILE *f, char *format)
 - scrie în fișierul f folosind un format (analog cu printf)

FUNCȚII DE CITIRE/SCRIERE CU FORMAT

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *f = fopen ("NUMAR.txt","w");
    int x:
   if (f == NULL)
        fprintf(stdin, "\n Nu s-a putut deschide! \n");
    while (fscanf(stdin, "%d", &x))
         fprintf(f, "%d \n", x);
    fclose(f);
    f = fopen ("NUMAR.txt", "r");
    while (fscanf(f, "%d", &x))
         fprintf(stdout, "%d \n", x);
    fclose(f);
    return 0:
```

FUNCȚII DE POZIȚIONARE ÎNTR-UN FIȘIER

- □ în C ne putem poziționa pe un anumit octet din fișier.
 Funcțiile care permit poziționarea (cele mai importante) sunt:
- long int ftell(FILE *f)
 - intoarce numărul octetului curent față de începutul fișierului;
 - (dimensiunea maximă a unui fișier în C este de 2³¹-1 octeți ~ 2GB)
- int fseek(FILE *f, int nr_octeti, int origine)
 - mută pointerul de fișier f pe octetul numărul nr_octeti in raport cu origine
 - origine 3 valori posibile:
 - □ SEEK_SET (= 0) început de fișier
 - □ SEEK_CUR (=1) poziția curentă
 - □ SEEK_END (=2) sfârșit de fișier

FUNCȚII DE POZIȚIONARE ÎNTR-UN FIȘIER

□ Exemplu: aflarea dimensiunii unui fişier

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
    FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
    char nr linii = 0;
    long int nr octeti;
    if (g == NULL)
        printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
    fseek(g, 0, SEEK END);
    nr octeti = ftell(g);
    printf("%ld",nr octeti);
    if (fclose(q)!=0)
        printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
                                          fisier.txt X
    return 0;
                                              1
                                                   abcdefgh
```

FUNCȚII DE POZIȚIONARE ÎNTR-UN FIȘIER

□ Exemplu: aflarea dimensiunii unui fişier

```
#include <stdio.h>
 #include <stdlib.h>
int main()
- {
     FILE *g = fopen ("fisier.txt", "r+");
     char nr linii = 0;
     long int nr octeti;
     if (g == NULL)
         printf("\n Nu s-a putut deschide! \n");
     fseek(g, 0, SEEK END);
     nr octeti = ftell(g);
     printf("%ld",nr octeti);
     if (fclose(q)!=0)
         printf("\n Probleme la inchiderea fisierelor!\n");
                                            fisier.txt X
     return 0;
                                                1
                                                     abcdefgh
                                           Process returned 0 (0x0)
                                                                    execution ti
                                           Press any key to continue.
```

ALTE FUNCȚII PENTRU LUCRUL CU FIȘIERELE

- void rewind (FILE *f)
 - repoziționarea pointerului asociat fișierului la începutul său.
- int remove(char * nume_fisier);
 - şterge fişierul cu numele = nume_fişier. Întoarce 0 în caz de succes, 1 în caz de eroare;
- int rename(char *nume_vechi,char *nume_nou);
 - redenumește fișierul cu numele = nume_vechi cu nume_nou. Întoarce 0 în caz de succes, 1 în caz de eroare;

CUPRINSUL CURSULUI DE AZI

1. Funcții de citire/scriere.

2. Fișiere: noțiuni generale

3. Fișiere text: funcții specifice de manipulare.

4. Funcții

FUNCŢII

- permit modularizarea programelor
 - variabilele declarate în interiorul funcțiilor variabile locale (vizibile doar în interior)
- parametri funcțiilor
 - permit comunicarea informației între funcții
 - sunt variabile locale funcțiilor
- avantajele utilizării funcțiilor
 - divizarea problemei în subprobleme
 - managementul dezvoltării programelor
 - utilizarea/reutilizarea funcțiilor scrise în alte programe
 - elimină duplicarea codului scris

FUNCŢII

o funcție = bloc de instrucțiuni care nu se poate executa de sine stătător ci trebuie apelat.

□ sintaxa:

tip_returnat nume_functie (lista parametrilor formali)

{
 variabile locale
 instructiuni;
 return expresie;
}

antetul
funcției
(declarare)
(definire)

- lista de parametri formali poate fi reprezentata de:
 - nici un parametru:
 - tip_returnat nume_functie ()
 - tip_returnat nume_functie (void)
 - unul sau mai mulți parametri separați prin virgulă.

VALOAREA RETURNATĂ DE O FUNCȚIE

- două categorii de funcții:
 - care returnează o valoare: prin utilizarea instrucțiunii return expresie;
 - care nu returnează o valoare: prin instrucțiunea return; (tipul returnat este void)
- returnarea valorii
 - poate returna orice tip standard (void, char, int, float, double) sau definit de utilizator (structuri, uniuni, enumerari, typedef)
 - declarațiile și instrucțiunile din funcții sunt executate până se întâlnește
 - instrucțiunea return
 - acolada închisă } execuția atinge finalul funcției

VALOAREA RETURNATĂ DE O FUNCȚIE

```
double f (double t)
                                        definire de funcție
    return t-1.5;
                                       declarație de funcție
float q(int);
int main()
                                             Rezultat afişat
                                             10.000000
    float a=11.5;
     printf("%f\n",f(a));
                                             13.000000
    printf("%f\n", g(a));
float g(int z)
                                           definire de funcție
    return z+2.0;
```

PROTOTIPUL ȘI ARGUMENTELE FUNCȚIILOR

- prototipul unei funcții (declararea ei) constă în specificarea antetului urmat de caracterul;
 - nu este necesară specificarea numelor parametrilor formali int adunare(int, int);
 - este necesară inserarea prototipului unei funcții înaintea altor funcții în care este invocată dacă definirea ei este localizată după definirea acelor funcții
 - parametri apar în definiții
 - argumentele apar în apelurile de funcții
 - corespondența între parametrii formali (definiția funcției) și actuali (apelul funcției) este pozițională
 - regula de conversie a argumentelor
 - în cazul în care diferă, tipul fiecărui argument este convertit automat la tipul parametrului formal corespunzător (ca şi în cazul unei simple atribuiri)

PROTOTIPUL ŞI ARGUMENTELE FUNCŢIILOR

```
#include <stdio.h>
 3
         void f(char a)
 5
6
              printf("%d\n",a);
                                         Rezultatul afișat
 8
          int main()
                                              44
                                              49
10
              int a = 300;
11
              float b = 305.7;
12
              f(a);
13
              f(b);
14
              return 0;
15
```

FIȘIERE HEADER CU EXTENSIA.H

- conțin prototipuri de funcții
- bibliotecile standard
 - conţin prototipuri de funcţii standard regăsite în fişierele header corespunzătoare (ex. stdio.h, stdlib.h, math.h, string.h
 - exemplu biblioteca stdio.h care conţine şi prototipul funcţiei
 - printf: int printf(const char* format, ...);
 - □ se încarcă cu #include <filename.h>
- biblioteci utilizator
 - conțin prototipuri de funcții și macrouri
 - se pot salva ca fișiere cu extensia .h : ex. filename.h
 - se încarcă cu #include "filename.h"

- utilizată la apelul funcțiilor
- în limbajul C transmiterea parametrilor se poate face doar prin valoare (pass-by-value)
 - o copie a argumentelor este trimisă funcției
 - modificările în interiorul funcției nu afectează argumentele originale
- □ în limbajul C++ transmiterea parametrilor apelul se poate face și prin referință (pass-by-reference)
 - argumentele originale sunt trimise funcției
 - modificările în interiorul funcției afectează argumentele trimise

```
interchimbare.cpp 🔞
                                                                    Cod scris in C++
          #include <stdio.h>
                                                                    !!!
          void interschimbal(int x, int y)
   5
6
7
              int aux = x; x = y; y = aux;
   8
9
          void interschimba2(int& x, int& y)
  10
              int aux = x; x = y; y = aux;
  11
                                                                   x = 10, y = 15
  12
                                                                   x = 15, y = 10
  13
          void interschimba3(int* x, int* y)
                                                                   x = 15, y = 10
  14
              int aux = *x; *x = *y; *y = aux;
  15
  16
  17
  18
           int main()
  19
  20
              int x=10, y=15;
                                                                    apel prin valoare
  21
              interschimbal(x,y);
  22
              printf("x = %d, y = %d \n", x, y);
  23
              x=10, y=15;
                                                                     apel prin referință
  24
              interschimba2(x,y);
  25
              printf("x = %d, y = %d \n",x,y);
                                                                     numai în C
  26
              x=10, y=15;
  27
                                                                    apel prin valoare
              interschimba3(&x,&y);
  28
              printf("x = %d, y = %d \n", x, y);
  29
               return 0:
  30
```

- utilizat la apelul funcțiilor
- în limbajul C transmiterea parametrilor se poate face doar prin valoare (pass-by-value)
 - o copie a argumentelor este trimisă funcției
 - modificările în interiorul funcției nu afectează argumentele originale
- pentru modificarea parametrilor actuali, funcţiei i se transmit nu valorile parametrilor actuali, ci adresele lor (pass by pointer). Funcţia face o copie a adresei dar prin intermediul ei lucrează cu variabila "reală" (zona de memorie "reală"). Astfel putem simula în C transmiterea prin referinţă cu ajutorul pointerilor.

```
main.c 🔃
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
          int f1(int a, int b)
  5
6
7
               a++;
              b++:
  8
               printf("In functia f1 avem a=%d,b=%d\n",a,b);
               return a+b;
 10
 11
 12
         ∃int main(){
 13
               int a = 5, b = 8;
 14
               int c = f1(a,b);
 15
               printf("In functia main avem a=%d,b=%d,c=%d\n",a,b,c);
 16
               return 0;
 17
 18
```

```
main.c 🔃
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
          int f1(int a, int b)
  5
6
7
              a++;
              b++:
  8
              printf("In functia f1 avem a=%d,b=%d\n",a,b);
              return a+b;
 10
 11
 12
        ∃int main(){
 13
              int a = 5, b = 8;
 14
              int c = f1(a,b);
 15
              printf("In functia main avem a=%d,b=%d,c=%d\n",a,b,c);
 16
              return 0;
 17
                   In functia f1 avem a=6,b=9
 18
                   In functia main avem a=5,b=8,c=15
                  Process returned 0 (0x0) execution time: 0.004 s
                   Press ENTER to continue.
```

TRANSMITEREA PARAMETRILOR CĂTRE

```
main.c 🔃
          #include <stdio.h>
   1
          #include <stdlib.h>
   3
   4
          int f1(int a, int b)
  5
6
7
               a++;
              b++:
               printf("In functia f1 avem a=%d,b=%d\n",a,b);
  9
               return a+b:
  10
 11
 12
          int f2(int*a, int b)
 13
 14
               *a = *a + 1;
 15
               b++:
  16
               printf("In functia f2 avem *a=%d,b=%d\n",*a,b);
               return *a+b;
 17
 18
 19
 20
        □ int main(){
 21
              int a = 5, b = 8;
 22
              int c = f2(\&a,b);
 23
               printf("In functia main avem a=%d,b=%d,c=%d\n",a,b,c);
 24
               return 0:
 25
```

TRANSMITEREA PARAMETRILOR CĂTRE

```
main.c 📳
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
  4
          int f1(int a, int b)
  5
6
7
8
9
             a++;
             b++:
             printf("In functia f1 avem a=%d,b=%d\n",a,b);
             return a+b:
 10
 11
 12
          int f2(int*a, int b)
 13
             *a = *a + 1:
 14
 15
             b++:
 16
             printf("In functia f2 avem *a=%d,b=%d\n",*a,b);
 17
              return *a+b:
 18
 19
       ☐ int main(){
 20
                         In functia f2 avem *a=6,b=9
 21
             int a = 5, bIn functia main avem a=6,b=8,c=15
 22
             int c = f2(8)
 23
             printf("In f
                         Process returned 0 (0x0) execution time: 0.006 s
 24
              return 0:
                         Press ENTER to continue.
 25
```

APELUL FUNCȚIEI ȘI REVENIREA DIN APEL

- etapele principale ale apelului unei funcției și a reveniri din acesta în funcția de unde a fost apelată:
 - argumentele apelului sunt evaluate și trimise funcției
 - adresa de revenire este salvată pe stivă
 - controlul trece la funcția care este apelată
 - funcția apelată alocă pe stivă spațiu pentru variabilele locale și pentru cele temporare
 - se execută instrucțiunile din corpul funcției
 - dacă există valoare returnată, aceasta este pusă într-un loc sigur
 - spaţiul alocat pe stivă este eliberat
 - utilizând adresa de revenire controlul este transferat în funcția care a inițiat apelul, după acesta